

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie z zażalenia **P. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2024 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Chełmie

zawartego w postanowieniu z dnia 23 października 2024 r., sygn. akt II Kp 272/24

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę o sygn. akt II Kp 272/24 do rozpoznania
innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w Opolu
Lubelskim.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 października 2024 r. Sąd Rejonowy w Chełmie w sprawie o sygn. akt II Kp 272/24, wystąpił w trybie art. 37 § 1 k.p.k. do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Motywuując to wystąpienie wnioskodawca wskazał, że do przedmiotu rozpoznania niniejszej sprawy należy zażalenie wniesione przez P. J. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie dotyczącej przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez sędziego Sądu Rejonowego w Chełmie (w osobie sędziego X.Y..) na szkodę P. J. . W tej sytuacji – w ocenie

wnioskodawcy – orzekanie w przedmiocie zażalenia przez Sąd Rejonowy w Chełmie mogłoby godzić w dobro wymiaru sprawiedliwości, ze względu na charakter relacji służbowych i osobistych sędziego X.Y.. z innymi sędziami orzekającymi w tym sądzie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 37 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu lub na wniosek prokuratora przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Przepis ten, statuując wyjątek od reguły rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Nie każda zatem okoliczność może skutkować ewentualnym przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Za taką uznać należy sytuację, w której postronny i niezainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy obserwator procesu, może powziąć podejrzenia co do braku bezstronności sądu właściwego w rozpoznaniu tej sprawy. Ocenę wystąpienia przesłanki z art. 37 § 1 k.p.k. powinny jednak determinować realia konkretnego przypadku.

Zdaniem Sądu Najwyższego, opisana wyżej sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Uznać należy, że rozpoznanie zażalenia P. J. przez Sąd Rejonowy w Chełmie – w którym orzeka sędzia, któremu żalący imputuje popełnienie przestępstwa – może rodzić tak po stronie skarżącego, jak też innych obserwatorów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, określone wątpliwości co do gwarancji prawidłowego procedowania. Mimo braku rzeczywistych podstaw do twierdzenia, że na rozstrzygnięcie rzeczzonej sprawy wpływ miałyby kryteria pozamerytoryczne, należy mieć na względzie, że odbiór społeczny często wymyka się ocenom racjonalnym, które w nakreślonych wyżej realiach mogłyby determinować przekonanie o stronniczym nastawieniu sądu wnioskującego. Zaaprobowanie tej sytuacji godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości, bowiem podawałoby w wątpliwość naturalne i normatywnie uzasadnione oczekiwanie, że postępowanie odwoławcze zostanie prowadzone bezstronnie, wnikliwie i sprawnie.

Powyższe implikowało rozstrzygnięcie uwzględniające przedstawiony wniosek, dlatego Sąd Najwyższy przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opolu Lubelskim, pozostającemu w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Lublinie.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.

[J.J.]

[ał]